Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 400 — SIX PAGES — NGÀY THỨ SÁU 3 JANVIER 1930. — MÙNG 4 THÁNG CHẠP, NĂM KỈ TỊ — SÁU TRƯỚNG — NĂM THỨ 13

FLY-TOX
để trừ và giết các loài sâu bọ, Rệp, Muỗi

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO
ĐÔNG PHÁP
Một năm ..... 12$00
Sáu tháng 6.50
Ba tháng 3.50
Bán lẻ mỗi số ..... 0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA
Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 13 (gần trường Chasseloup-Laubat). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ
Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói số: 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ: Tùng một cho tin báo ở bên Pháp-Quốc Duvergeux, Deurdet & Cie 9, rue Trouchet — Paris (VIIe)

Savon hiệu GIBBS là rất tốt

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 12/43

MỘT CÁI ĐẠI NGUYÊN-NHÂN

CỦA BỊNH RƯỢU Ở XỨ TA

(Tiếp theo)

Ôi đội trời đạp đất, làm một người ở trong vô-trụ, thì cần nhứt là phải tỏ ra mình là một thứ của qui ở trong. Hình dung cần cho đúng đắn, ăn nói cần cho rành rẽ, thì những kẻ đồng loại với mình mới không khinh mình được. Nay vì con ma rượu nó làm cho mê mẩn đầu tóc bợ sử, chơn tay luống cuống, đi không ra bộ người, dọng tới kẻ nhẻ câu được câu chăng, nói không ra động người, thì cái xấu ấy cũng đã làm cho chán mắt thiên-hạ rồi. Người xưa có câu: «Lúc tỉnh hay trông người đánh chén» (ỉnh thời tu khán tửy thời nhân) xem thế là biết các ngài vẫn lấy cái hình dạng khinh đáng ghét ấy làm gương tẩy lấp cho mọi người. Một cái hình bộ ai cũng phải cho là xấu, mà còn lấy làm thường được, huống chi cái bịnh sanh ra vì nhiễm cái rượu là cái bịnh ngầm ngấm ở trong mình, thì còn ai lấy làm sợn lòng đâu? Vẫn xem trong những bài vệ-sanh yếu lược, mà các cậu học trò cùng các thầy-giáo thuật lại, thì ai cũng biết rằng: rượu làm hại cho tâm can người. Người uống rượu để con hay chết non, cũng hay có bịnh. Song anh uống rượu kia vì công-phu giáo-dục của tập làng lâu nay đào tạo nên, đã tục làng lâu nay đào tạo nên, đã non gan gì cho lắm mà phải vì cái học Thái-tây mới truyền sang mà bỏ mất cái quốc-túy ấy đi (nếu là hương-túy thì dùng hơn) Lúc nào bịnh hãy hay, lúc nào con không nuôi được: sẽ hay, song hiện uống vào mà hăng hái con người lớn đã mà ăn nói với mấy ông làng thì thích đã. Khi công việc của cái tục hủ kia đã thành công rồi, thì các ông làng khi đó về nhà cũng cứ giữ được cái tinh-thần «trọng tửu» như khi đi làng. Nhà có thì bảo vợ bảo con đi mua, nhà không có thì đi kiếm ăn quanh trong làng. Xui nguyên dục bị cũng có thể kiếm được rượu, mua đãi bạn đinh cũng có thể kiếm được rượu, cũng ra nữa đến nhà mấy mụ dân-bà góa mấy anh trai phụ ngu mà phỏ phỉnh mà dọa nạt, cũng có thể kiếm được cả. Như vậy bảo sao mà đầu ăn kiện tụng không nhiều mãi lên?

Đó là mới nói những người do cái ảnh-hưởng trực tiếp của cái ảnh-hưởng của rượu mà sanh ra bịnh rượu đấy thôi. Còn những người do cái ảnh-hưởng gián-tiếp mà mắc bịnh rượu cũng nhiều. Những anh ở trong làng đã hay đi việc làng mà bỏ bê ăn nói, hay đi ra buôn bán tất cũng truyền cái mọc độc ấy cho người ở chung quanh mình. Nhứt là khi đi buôn đi bán mà lại có chén rượu, thì nói lại càng dễ dàng lời: nào thề bạt mạng, nào chưởi khẻo người ta, khi thấy người ta nhịn mình, thì lại cho chén rượu của mình là có lý. Khi đã lấy uống rượu làm có ích thì còn có cái sức gì cản được sự uống rượu nữa không?

Vẫn biết ngoài bọn hay đi làng ra, ta cũng còn thấy nhiều cậu thiếu-niên cả đời không đi việc làng chi qua lại ở ngõ Bình-khang, mà cũng đặu được bằng uống rượu, song đó là số ít. Ở xã-hội ta những người chú trọng vào việc làng, một trăm phần có đến ngoài chín mươi phần. Nhứt là nông-dân thì lại càng thích việc làng lắm. Quanh năm làm lụng ăn uống tự khổ, chỉ trông đến lúc việc làng là kiếm chén rượu và nghỉ ngơi, một buổi. Có kẻ vì việc làng mà không dám đi làm mướn nơi xa, có kẻ vì việc làng mà không dám dời cư đất khách, càng ôm lấy làng bao nhiêu thì con ma men lại càng để quyến nhiều bấy nhiêu. Thế cho nên muốn cho con ma men khỏi quyến nhiều đi thì phải làm thế nào cho bỏ đứng hẳn mà về việc làng. Họ đã không thích đi làng, thì họ phải biết khinh những người hay rượu nói bướng ở đình mà lâu nay vẫn có người cho là danh giá. Họ có hiểu thấu được thế nào là danh giá thì họ mới biết có hy vọng cao siêu. Đến khi đó thì không cần ai phải nói cái nguy hiểm của rượu, mà tự nhiên họ biết mà tránh. Cái hại rượu hại cho nói giống không những về phần hình thể, mà chính hại về phần tinh thần. Họ có thoát được khuyến sào chặt bẹp ở làng tức là cái danh giá có ngồi có hứ ở trong làng, thì họ mới bỏ ống nào là nói giống. Nếu mỗi người mà chỉ biết có làng là mà, mà cũng trong một làng phe nọ cũng còn kỳ thị phe kia nữa. Vì như một xứ đông bằng chia ra nhiều những ruộng nhỏ, mà mỗi ruộng nào cũng rỏ bờ thì tốn mất nhiều đất vô ích, chi bằng bỏ bờ đi mà chỉ giữ lấy đề ở ngoài phòng khi có lụt thì nước sông không tràn vào được, thì không những đỡ tốn công đắp bờ, mà muốn hiệp tác với nhau trong khi cày bừa cũng tiện. Song đó là nói về việc công ích trong làng, lại thành ra một vấn-đề khác. Ký-giả chỉ vì muốn tìm phương pháp chữa bịnh rượu, mà phải tìm đến nguyên nhân của bịnh ấy tức là bịnh hay chủ-trọng việc làng. Thoạt mới nghe thì chắc có người cho là vu khoát, song sự thật chánh là như vậy. Người ta muốn biết sự thật, cần phải khảo-sát ở trên con đường thật tế. Muốn khảo sát về thói tục của nước mình, chỉ bằng khảo sát thói tục ở các thôn-quê. Có ở thôn-quê mới biết người mình còn đương nằm vào trong một giấc say chưa biết khi nào dậy, cái say đó với cái say nầy thật có một thiết với nhau.

Múa vợt

Tranh vô địch tỉnh Giadinh do Hội «Le Tricolore» tổ chức

Muốn giục lòng anh em toàn tỉnh, Hội «Le Tricolores» chẳng nài khó nhọc bao tốn đình đến ngày thứ bảy 15 Février 1930 sẽ khai mới trận sợ là tranh vô địch tỉnh Giadinh về điệu múa vợt.

Thể lệ cuộc tranh phuông

Vì là cử lập riêng cho người bổn tỉnh nên hội định cho mấy người sau nầy được dự cuộc:

1 — Mấy người ở tỉnh Tenristại tỉnh.
2 — Mấy người ở tại tỉnh
3 — Mấy người ở nơi khác mà có bà mới hội nào tại tỉnh

Ngày mở sổ đăng tên

Sẽ mở sổ đăng tên cho anh em hào cuộc là ngày thứ tư 8 Janvier 1930 rồi đứng một tháng sau nghĩa là đến thứ bảy 8 Février 1930 sẽ khóa sổ.

Dự cuộc

Theo như mấy cuộc tranh võ-địch khác, các anh em nào muốn dự vào cuộc múa vợt nầy thì phải đóng
2$00 danh dốc chắc (simple)
2$00 đánh đôi (double).

Ngày khởi đánh — *Sau khi khóa sổ một tuần, nghĩa là chiều thứ ba 15 Février 1930 thì khởi sự đánh, trong hai tuần hoặc ba tuần là hết (đánh chiều, thứ bảy và trọn ngày Chúa-nhựt).*

Chiều thứ bảy đánh từ 3 giờ tới 6 giờ.

Sớm mai chúa nhựt từ 7 giờ tới 11 giờ.

Chiều từ 3 giờ tới 6 giờ.

Đánh trong ba sân của hội.

Anh em ai dự cuộc xin gởi thơ rgay cho ông chánh chủ hội «Le Tricolores» ở Giadinh.

Bản trị-sự hội
Le Tricolore cẩn khởi

P. S. — *Rồi trận nầy sẽ có một cuộc tranh võ-địch cho các trò em ở tại tỉnh (Championnat Interscolaire) nữa. Các trò nên luyện tập gắt đi.*

NÊN XEM ! !

Tối Chúa-nhựt 5 Janvier 1930 tại Modern Cinéma cảnh hát kim thời PHƯỚC-CƯƠNG diễn tuồng HỒNG-Y HIỆP-NỮ giúp Hội Trung-kỳ Ái-hữu. Có nhạc Tây của M. Antoine Đại giúp vui, hòa các bản đờn (bình - bán lưu thủy, từ đại, vân vân..... .

Mua sui ! ! *Làm nghĩa ! !*

TRUNG-HUẾ

TRO TÀN SÓNG ÊM

Tường-giới-Thạch dẹp an nội biến.
Tập nòa Uông-tinh-Vệ Đường-sanh-Trí Hà-ứng-Khâm lên chức Đô-đốc, lãnh ấn trấn Hán khẩu

Trunghuê quốc trong ngoài đã an nhờ bởi phía Mãn-châu, Trương-học-Lương đã nhận tờ hòa với Nga sô-Việt; Nga Sô-Viết rải binh giữ ở nơi biên-cương tỉnh Hắc-long giang, tại Mãn-châu-lý đã hết; còn nội biến, giặc Hà-nam, Đường-sanh-Trí đánh Hánkhẩu, Thạch-hữu-Tam đánh Phốkhẩu, cả hai đều tán bại cơ đồ tâm phang lị tử; cho đến ở các Quảngđông cũng vậy Uông tinh-Vệ cầm cáng cho Trương-phát-Khuê đứa đạo thiết quân xuống vậy Quảngđông đánh xuống Thiệu châu, khắc kỳ với Lý-tông-Nhơn, lưng-nhiệu-Hàng Bách sùng-Hi đều Quảngtây đánh qua, hiệp lấy Quảngđông cho đặng, nay Trương-phá-Khuê cũng đã tán bại cơ đồ, tâm phang tị tử như Đường-sanh-Trí Thạch hữu-Tam; còn Lý-tông-Nhơn, lý tự-thiệu-Hùng, Bạch sùng-Hi đều chạy qua Đôngkinh (Tonkin) Annam mà trốn lánh. Cả ba phủ Namkinh đã bỏ Uông tinh Vệ Đường sanh-Trí ngoài Quốc-dân-Đảng và mạo đồ hình, truyền rao trong thiên hạ ai bắt đặng đều lãnh thưởng trọng hậu. Đường ấy nội biến đã an rồi. Chánh phủ Namkinh vững rồi, Tường giới-Thạch đã mạnh lại rồi, ai ai có cho ngã.

Chờ trước kia, tức là từ nội-biến mới rồi, dân tới đầu tháng Décembre, ai chẳng tưởng, Chánhphủ Namkinh và Quảngđông phải đổi đời, Tường-giới-Thạch phải treo ấn từ quan, Uông tinh-Vệ nhấy lên cầm giềng mối nước. Mới từ ba 11 Décembre nầy đây là bữa hội bộ Chánhphủ Namkinh quyết định đuổi Uông-tinh Vệ ra khỏi nước Trunghuê và bỏ ngoài Quốc dân-Đảng, thì mới hay chỉ tưởng của thiên-hạ lầm, hi vọng của Uông tinh Vệ Đường-sanh-Trí ra như giấc mộng Huỳnh-lương, một giấc tiêu tan như sương đeo ngọn cỏ; nhược là mấy bức điện-tín của Diêm-tích-Sơn, Tống-trân Thái nguyên Sanday, gởi cho Tường-giới-Thạch mấy tỏ tất thành, lại càng làm cho thiên-hạ đổi lòng, trở theo Tường-giới-Thạch và Chánhphủ Namkinh còn hơn buổi chưa có biến sanh. Cho trước kia, từ nội-biến mới sanh, theo lời tôi mới nói, tức là từ Đường-sanh-Trí với Thạch-hữu-Tam, — Đường sanh-Trí là tướng cầm binh giữ Phố khẩu, lại cận thành Namkinh, Thạch-hữu-Tam là tướng cầm binh giữ Thườngchâu là thành cũng gần Namkinh ngó ra Thượnghải — cả hai đều làm phản, lấy binh quyền giao trong tay mình, cầm mà đánh lại với Tường-giới-Thạch. Đang con nguy cấp như lửa cháy mày, Uông-tinh-Vệ lại cầm cáng cho Trương-phát-Khuê và các tướng Quảngtây phá Quảngđông kia nữa. Phần lại, không ai thấy ý Diêm-tích-Sơn, Tống-trân tỉnh Sanday nghịch lẽ nào. Diêm-tích-Sơn thuận thì còn trông mong, chớ ký Diêm-tích-Sơn mà nghịch, dầy binh tiếp Đường sanh-Trí Thạch-hữu-Tam, thì Tường-giới-Thạch Namkinh hết kể. Quảng-Đông, Trần-minh-Xu mà đương cầng nổi Trương-phát-Khuê với bọn Lý tông Nhơn thì còn trông mong, cầng không nổi, đề thì Quảng-đông Uông-tinh Vệ nhấy nổ, thì cũng ngay làm đó.

Ấy vậy, thời cuộc đổi đời như thế, Tường-giới-Thạch nên hư, Chánhphủ Namkinh còn mất đều ở tại Diêm-tích-Sơn. Sơn đây, với Trần minh-Xu mà ra tất cả. Thế mà không rõ Diêm-tích-Sơn thế nào, theo ai, không rõ Trần-minh-Xu cự lại Trương phát-Khuê hay là không lại.

May đâu Trần-minh-Xu, nhờ bia tư trợ là Trần chế-Đường với Hà-đồng-Khâm ngày 10 — 12 khỏi đánh Trương-phát-Khuê tới ngày 12 — 12, Trương-phát-Khuê không còn manh giáp. Diệc Trương phát-Khuê rồi, Trần minh Xu đay qua Quảngtây nhờ cỡ Lý minh-Thoại tiết-độc-Bắt (tin tiền: Yue-Tsok Pak) nội công ngoại kích, làm cho nó Lý-tông-Nhơn nào huỳnh-thiệu Hàng, nào Bạch-sùng-Hi nào Lý-hoàn-Vêm phải bỏ Quảng-tây chạy qua Hà-nội Bắc-kỳ Annam mà lánh.

Quảngđông Trần-minh-Xu thế hằng rồi, mức Annam, Tường-giới-Thạch lại thắng nổi Đường sanh-Trí nơi Hánkhẩu. Thấy ngon cơ trở day như vậy Trần-triệu-Anh, Sondông, Hà xiêu Hảđông Hảnam đều tư điện tỏ lòng thành cùng Tường giới-Thạch; chớ trước kia không ai biết, hai chú mấy theo ai. Cũng như Diêm-tích-Sơn, tổng trấn Sanday cũng vậy, trước cũng không ai biết theo ai, sau mấy tư điện cho Tường giới-Thạch mấy lần, thì một lòng trung cùng Chánh phủ Quốc dân Đảng. Tường giới-Thạch thấy lời đoan chỉ là hẳn lòi mới hỏi đáp, nói Diêm mà có lòng định quốc hưng bang, Tường sẽ hiệp với Diêm, hiệp lực đồng tâm, trừ khử tội loàu con giặc. Mấy bức thơ tín văng lai nầy bay ra lợi tai thiên hạ, bà lánh mới đổi lòng ngã theo Tường-giới-Thạch với Chánh phủ Namkinh còn hơn buổi chưa có biến sanh kia nữa.

Hiện bây giờ đây, Tường-giới-Thạch đang khiến tướng đi bình trừ trác Đường sanh-Trí, Quảngđông yên rồi. Tường-giới-Thạch thì triệu Hà-ứng-Khâm về, vì công lao, phong chức Đô-đốc, lãnh ấn trấn thủ Hán khẩu, đem binh tận diệc ngăn tân của Đường-sanh-Trí.

LÂM-VĂN-NGỌ.

(Mai tiếp).

NHỚ ĐỌC:
«LÀN TIẾN MÚI ĐẠN»
bên trương thứ ba.

Hỡi Đồng-bào !

Hãy tiện-tặng đi. Nên nghĩ tới việc tương-lai của qui đồng-nào của gia-quyến qui-vị và của bước nhà. Người nào mà không có tiền dư thì không làm gì tặng cả!

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

THỂ-THAO

Cuộc tranh võ địch miền Hậu giang

Trận Baclieu tháng Longxuyên (2 à 0)
Trận Soctrang tháng Cantho (2 à 1)

Hôm chiều thứ hai, vì nhằm ngày thường nên khán giả đến coi ít hơn Chúa-nhựt một thì, chớ còn chung quanh thiên-hạ cũng đông-đảo nơi khán đài cũng đầy. Bị nhiều chỗ đi làm việc về trễ nên mới thua hơn Chúa-nhựt.

Hồi đáng ba giờ rưỡi thì giám-cuộc ra lịnh giản bình thì thấy hàng ngũ hai bên như vầy :

Longxuyên
Đây
Trinh Trí
Đặu Tỷ Chiến
Xin Hué Sửa Phú Hữu

Baclieu
Anxa
Dặu Tâm
Long Lang Thiệt
Hang Phước Vân Ba Lung

Trận nầy Baclieu tháng Longxuyên 2 bàn trong nửa giờ đầu một bàn do nơi Hà dit Ba thừa trong con lộn xộn trước của thành Longxuyên Hà lọ cầng đá banh lợi vào lưới bên Longxuyên thua một bàn, kế bàn thứ nhì thì do nơi Long tọc cầng một Baclieu được banh đem xuống đá thẳng vào cửa thành bên Longxuyên thua một bàn nữa là 2.

Kế đến giờ nghỉ giải lao, bên Longxuyên quyết gỡ lại song không tài nào gỡ được, vì hàng tiền-đạo coi rời rạt quá, còn đem banh xuống sâm lấn thường mà đá xét ra ngoài hoài thêm yếu sức nữa thì tài nào mà gỡ nổi.

Bên Baclieu nhờ có A-xa thủ thành khá rất mới thắng được.

Còn như Dào, Tâm, cũng được, đọc tiếp ứng cũng tâm thường, chẳng ghi công khen, bằng tiếc-lạo thì khá lắm đến đây, mà hay nhứt là Hà có công hạng mã, với Lung của bao nhiêu cũng tâm thường.

Còn bên Longxuyên thì có Trinh hay hơn hết thảy bặu cũng đứng, Hoệ cũng khá, Tỷ tuy được, song hay lừa một mình lắm. Như nếu gió sao được banh mà để lọc chụp bị người đá ra ngoài hết. Còn bao nhiêu đều tầm thường.

Trận đầu vừa hết thì kế trận sau, là trận công chúng đã để ý hơn hết.

Khi giám-cuộc ra lịnh giản bình thì thấy hàng ngũ hai bên sắp đặc như vầy :

Soctrang
Uích Duyên Tăng Cảnh Tường
Trịnh Sáu Kền
Thâu Cường I
Cường II

Cantho
Hai Xẻn Tường Vĩ Trung
Sâm Chuối Kim
Sự Xử
Thời

Trận nầy hai bên tranh nhau rất kịch-liệt, thiệt là đồng tài, đồng lực với nhau. Lâm cho trái banh, khi thì thoạt qua, khi thì thoạt lại mau như chớp nhán, làm cho khán giả ở ngoài đều hồi hộp cho cả đó bè. Hai bên mãn tranh đầu nhau gần đến mãn nửa giờ đầu, ai cũng tưởng thế nào

cũng hẹ song lúc nầy bè Sơctrang đăng banh đem lên quyết hẳm thành bên Cantho rèn hàng tiền-đạo xuống coi lẹ lắm đem banh vậy thành bên Cantho, đạo tiếp tục đứng lên tiếp tục đạo mấy rồi thành coi bịnh như chơi, bên Cantho bị sao bên Xứ ấu áp ứu e viên với Trời cũng không dè lẹ như nước giải vậy đó.

Còn bên nầy phút bên Cantho giải ngay được đem banh lên xem lần bên Sơctrang lại banh lần quần trước cửa thành, chẳng may banh xẹt trước mặt Thường. Thường lước tới đá banh lọt vào lưới bên Sơctrang thua một bàn, uổng vì tay nghe rèn sân.

Đem banh ra sắp đá lại chẳng bao lâu kế trời giờ nghỉ giải lao.

Vô đá chuyền nầy bên Sơctrang gỡ lại nếu đá cọ cáng hay, còn bên Cantho nhờ ăn trước nên càng bền bài thêm nữa, nên lâu nầy hai bên nhứt trang bổn chiếc đến mười lăm phút đồng-hồ rồi mà bên Sơctrang gỡ chưa động, trở qua trở trăng rầy rằng tận lực, khi bên Cantho đem banh xuống xâm lấn, bị Thân chận được banh đá lăn Duyên đội đầu qua Tăng. Tăng lừa tới coi ý liệu khó cáng một mình, vì đi cáng mấy bên rồi đâu bỏ lọt lưới bên Tăng mới gạo banh cho Cinh, Cinh lước tới đá banh lọ vào lưới bên Sơctrang gần lại một bàn huề (1 à 1).

Đem banh ra giữa sắp đá lại chuyền nầy bên Sơctrang được gỡ rồi nên có ý quyết thủ thắng trận nầy, còn bên Cantho lâu nay có đi mệ nhiều rồi, song cũng không rằng chi rang tranh nhau rất dữ đội, song không lọt lưới nào mà thắng được, có một lần Vi được banh đem xuống đá ngay vào goal Cường il bị chống gần banh xẹt ra ngoài coi ngay lắm, tưởng đã thua rồi, song bị phạt corner. Bên Cantho sắp đá corner. Sơ trang giải ngay được, đem banh lên giao cho Tăng. Tăng lừa xốc tới Sự lừa cẳng Tăng giao cho Duyên. Duyên quyết hẳn thành Xứ trấn liền lước tới cẳng Duyên, sợ Xứ yểu xử rằng Duyên khó giỏi, bèn một tế, Duyên lẹ đá banh lọ vào lưới bên Cantho thua một bàn nữa là 2 à 1.

Đem banh ra giữa sắp đá lại chẳng bao lâu kế mãn giờ bên Cantho đành chịu thua 2 bàn gỡ 1.

Bên Cantho hàng tiền-đạo đăng khen hơn hết là Thường còn Xứ, Vi, khá khá mà thôi, còn Trang. Hai tâm thường, tiếp ứng Sâm, Chuối, Kim, cũng là tay danh thường, song không nay mau một lần hình như thiếu vợ. Hậu áp Sự đá sút hơi nhiều lắm, Xứ nói ray tới hoài hoy, song không đủ sức mà đớn đau gì với bàn nghịch, còn thủ thành Thổ đăng khen hơn hết.

Bên Sơctrang tường có cớ gì lao hăng mấy hơn hết là Thân, Thân chẳng phải hay mà thôi, nói đúng đạo hậu tập mấy. Tinh thần võ-địch miền Hậu Giang Thân được đứng đầu hơn hết. Tiền đạo thì đăng khen Uích với Tăng. Cinh, Tưởng cũng khá. Duyên đá sút hơi hỏi còn sung quân cho bổi L'Eole de Giadinh nhiều lắm. Đạo tiếp ứng thì có Kiều đăng khen, Sáu tâm thường. Chích nhờ có sức mạnh song chậm lại một nhứt, chớ nên quên rằng Cường Huy là tiền tuổ mặt đâu, chớ dám đứng bậy tập chẳng phải dỗ, cũng giải cứu nhiều lần ngay lắm vậy.

Cường il thủ thành, hay đánh banh ai sẻ dưới đất qua ấy là chắc ngay đã nên xửa lại, thì có lý trở nên hay được.

Rốt trận nầy mà so sánh với chiến tướng 2 bên thì không bên nào thua bên nào cả, song bên Cantho bị không ép bằng bên Sơctrang, với mau một mà thua vậy thôi, chớ không phải đó mà thua.

GIA TRUYỀN TẬP

Xin đăng tất bài thuốc 92
Bạch đái hạ, xích đái hạ.

(Đã đăng báo L. T. T. V. ra ngày 7 Decembre 1929).

Bài thuốc nầy ấn-công rất dễ sắp sai nhiều chỉ dẫn rất các ông thầy thuốc đều điều-tường rằng, không hề vị gì mà chỉ có toa thứ ba, nên xin tái đăng lại, xin độc-giả thứ lỗi cho.

Toa thứ nhứt

Cống trực 2 chỉ	*Bạch cốt 2 chỉ*
Bạch quả 2 chỉ	*Bạc hà 2 chỉ*
Sài hồ 2 chỉ	*Huỳnh cầm 2 chỉ*
Xích thược 2 chỉ	*Cam thảo 1 chỉ.*
Phục linh 2 chỉ.	

Toa thứ nhì.

Thang cáng 2 chỉ	*Kim mao cẩu nửa chỉ.*
Bạch quả 2 chỉ rưỡi	*Bạch tiên linh 2 chỉ.*
Bạch thược 2 chỉ	*Chỉ xác 2 chỉ*
Địa hoàn 2 chỉ	*Huỳnh cầm 2 chỉ.*
Bạn hỉ 2 chỉ	*Lão sâm 2 chỉ.*

Toa thứ ba.

Long cốt 3 chỉ	*Đại độc qui tiền tâm sao 2 chỉ.*
Chơn-a-đao 2 chỉ	*Xích khương 3 chỉ.*
Lão sơn sâm 2 chỉ	*Chánh-gộ-châu-sa 2 chỉ*
Bạch-truật-linh 3 chỉ	*Xích-bắc-phát 3 chỉ.*
Tứ-bạch thược 3 chỉ	*Bạch-chỉ 3 chỉ.*
Hương-phụ chế 3 chỉ	*Thục-địa 3 chỉ.*
Hải-phi-tử-tiêu 2 chỉ	*Nhục-thung-dung 3 chỉ*
Trầm-hương 2 chỉ	*Đại-phân-thảo nửa chỉ.*

Cách dùng :

Thuốc nầy phải sắc bằng nước ống, toa thứ nhứt công kích uống với một mảy đỏ chạy rồi đa phải đứng hề nghỉ chi, sau lại dùng toa thứ nhì thì hết, trong mình ấm, toa thứ nhứt uống 2 tháng, toa thứ nhì uống 5 tháng.

Con thuốc hoàn hiệu phục chứng ba thang toa thứ ba. Hồ bằng bột gạo, mỗi viên bằng ngón tay út, lối năng mỗi lần 5 viên với nước lạ.

Cử ăn :

Phải cử ăn các loại rau sống, chuối sống, ốt, nước mắm hàn, nước mắm bần, cá chàng Trâm thiết hết sức ăn, rau trái không cử đăng thì dùng thuốc nầy chẳng hề nghiệm chi hết. Bài thuốc nầy thiệt hay, để có nhiều người nhờ nó mà trừ được bịnh đó đáy ấy.

Bài thuốc nầy ký thai. Xin lưu ý chỗ đó.

Bài thuốc nầy gởi bán cho M. Lắc chargé Poste, Télégraphiste Téléphone à Long-hải (Baria) Nguyễn-văn-Chất Hàn nên không gởi coi thì nầy. Bài nầy tôi cũng xin chỉ cho M. Tăng văn-Bảy charge Ecole Bình-thục đăng, Cai-lậy-giang (Long-xuyên) theo thơ ấy hỏi.

Nguyễn-văn-Xứng
Giaixuân (Cantho,

N. B. Mắc công việc nhiều, không rảnh xem báo, nên lỡ đăng rồi.

Có bán tại :
Gại dược phòng L. DOLBERME, Saigon,
7 đường Thủ-Khoa-Huân (Catinat),
Propriétaire phòng 6 CHARLE, Cholon

Chiều bữa thứ ba
31 Décembre 1929

Sơctrang thắng Biênliên 5 bàn gỡ 1.
Chandoc thắng Sadec 3 bàn gỡ 1.

Chiều bữa thứ tư
1er Janvier 1930

Chandoc Sport đoạt được chức vô-địch miền Hậu-Giang thắng Sơctrang chỉ có một bàn mà thôi.

Commerce Sport đoạt được cái bình đồng Khoa-Học-Tập Cúp rồi.

Commerce thắng L'Eole de Giadinh 3 bàn gỡ 1.

Bài kỳ thuật mấy trận nầy lẫn lược sẽ đăng trong mấy số báo tới.

NGỌC SƠN AN.

Bát trân lột da mà bán

Cũng là một mối lợi riêng của người mình

Nay mai cổ tử mình người ta ho ơ rã lắm hễ vô đụng K. đi rừ ơ hoặc đi không nên có sắp bị bể vỡ ít bị hoặc lốt lắm, bị rồi bịt tai mắc cũng không bể đụng vào vật bị bầu ba hơ rửa.

Loài trân ở xứ mình nhứt là ở về phương Tây thì thật là nhiều, thế mà người mình lại xem thường xem khinh không ai biết lợi dụng vào đâu hết rất đáng tiếc.

Như bài năm trở lại đây các hãng buôn lớn của người ngoại-quốc ở Saigon kiếm đủ trăm mưu mưu đặt gia lắm. Người ta nói thứ da trân thật lớn vì tới 6 mấy bầu, ấy dám mua tới 4 đồng bạc một tấc, còn người mình mới đau mua đi bắt trân mà bán.

Trong việc mua bán, bắt kỳ mua bán thứ gì, Annam là cũng bị người Huế-kiều lộ đường trung-gian mà thủ lợi. Nay như việc mua bán da trân đây cũng vậy. Vừa rày cai tàu các hãng ở Saigon kiếm mua da rắn, bọn các chủ ở tỉnh lẹ đã mở tiệm mua da trân trước rồi.

Bây giờ Annam là ở miền Cà-mau Rạch giá và Sadec mới tranh nhau đi về đồng vô ruộng, lựa những chỗ có cỏ bụi rậm, tìm trân mà bắt. Con rắn lộ đe, nọc độc-chất, mà rồi mới cặng ra mà phơi cho trật khô đem ba sấng, như vậy mới đem tới cái tiệm Huế-kiều ở tại chợ mà bán. Hoặc giả không đem đến tiệm mà bán được thì Cholon tù bọ cũng tìm tới nhà mà mua cho được.

Người Annam mình thấy ở gần kề hỏi mua da trân thì nương thì lật đật càng bỏ lước bọt tìm bắt cho được trân để lột da mà bán, chớ có biết giá cả làm sao và bọ mua da ấy để dùng vào việc gì đâu? Bắt được một con trăn — nhứt là những con trăn đi dưới bụ bẩn thước ấy — thì thật là khó khăn hết sức; mà đến khi đem bán người ta mua trả giá con giá nấp tới lui nào mình cũng không biết sao là rẻ là rẻ cả. Bởi cớ ấy nên bọn Huế-kiều mới mua được da trân rẻ lắm, rồi đem lên Saigon bán lại cho các hãng buôn mà thủ lợi lớn.

Bây giờ các hãng buôn ở Saigon mua được nhiều da trân rồi, bọ mới phơi lại cho thật khô, chế một thứ thuốc hóa-học vào cho khỏi mục khỏi thối rồi cuốn tròn lại từ ấm đa, sắp lớp vào thùng, niêm phong kỹ-lưỡng mà gởi về Pháp.

Hễn nay ở bên Pháp người ta có chế tạo ra một thứ máy để nắn đề sản và để đồ da trân khéo léo và lớp lăng về cùng. Cái da trân nồng thì coi nó đen thui và lài xài không ra chi hết, nhưng đến khi thuộc rồi thì lại trơn lán tốt đẹp vô cùng.

Ngày nay những nhà sang trọng bên Pháp người ta ưa dùng da trân ấy mà làm ghế sa-lông hoặc đồng giầy may rộ xi-bốc, làm bọ phơi, làm xách đầm (sac à main) là rất có nhiều cô đào-hát muốn chưng diện cho là mắt người chơi, lại bắt thợ may phải nối da trân ấy lại rồi may ra phải giá cho các cô mặc, đẹp lộ đẹp lòng.

Ấy đó, các hãng buôn ở Saigon kiếm mua da trân là mua để gởi về Pháp vì dùng vào những việc như đã kể trên đó.

Bắt trân mà bán ấy là mối lợi của đồ-bọ ở tỉ; nhưng xin anh em hãy rằng làm sao cho khỏi bị người dùng trang gian ăn xén ăn bớt cái mối lợi của mình thì mới khỏi chịu bị thiệt thòi vậy.

L. H.

Thiệt là hữu ích

Quyển nào tờ giấu rao ở đất thiệt là quyển sách hữu ích đáng mua. Người ở trong hương thôn, có rao ở đất, có giao-dịch với thành-thị gửi đi trong nhà mà đủ các thứ tuồng lạ ở giấu gì cần-phụ mẹ buộc phải in đúng theo luật nghiệp.

Giá mỗi quyển 1$00. Ở xa gởi thêm 0$20 tiền cước.

Có để bán tại nhà in l'Union, 13 Rue Lucien Mossard Saigon.

Tại nhà M. Lê-văn-Hỏi Goceng (ville), Muốn mua nhiều nên gởi thơ cho M. Lê-văn-H.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 3 Janvier 1930.

	Ải	Ất
Nhà-nước	97.90	97.90
Ngân-hàng Đông pháp	9 95	9 90
Banque Franco Chinoise	9 85	9 87
Banque de Saigon	9 95	9 90
Financ. Fse. et C.	9 95	9 90
Hong-kong Shanghai	9 95	9 90
Chartered-Bank	9 95	9 90
Sté. Annamite de Crédit.	9 96	9 90

MỄ CỐC

Giá chỉ đến nhà-máy Cholon, bao lấy luôn giá lúa 100 kilos

	Par picul	Par 60 k.	Par 100 k.
Vinhlong	4$80		8$16
Gocong	4.90		7.20
Baixau	4 80		7.06
Baclieu	4.80		7.06
Sadec gạo-đỏ	4 80		7.06
Gạo trắng thường	»		»
Namvian { Gạo 1 tấng	4.80		7.06
{ Gạo đỏ	4.10		6.03

Lời rao

Kể từ ngày 1er Janvier 1930, cho tới 15 Janvier 1930 nầu ai có tranh cáng chi về việc M. Lê-văn-Bộ, chủ xưởng sửa máy hiệu "Nam-Thanh Lợi" ở Cholon đường Armand Rousseau số 312, đề lại cho tôi là Nguyễn-văn-Mười thì xin đến mà nói chuyện. Nếu để quá kỳ hạn trên đây thì tôi không biết những mối ngờ cùng việc chi khác cang về xưởng sửa máy của M. Lê-văn-Bộ nữa.

NGUYỄN-V.-MƯỜI
312 rue Armand Rousseau.
CHOLON

Tu là cội phúc

Hòa-thượng vào trời, cõi người cũng bởi lòng người mà ra. Ai muốn rõ triết-lý nhà Phật, muốn phân-biệt lẽ thị phi chánh tà thì hãy đọc quyển "Phật-tử Chánh-Tín" mới hay được đường lối. Ai muốn hiểu tích Phật thế nào, lẽ nghĩa vua nhà ra sao, tu hành gắng dữ cho đặng mà sau về đi hành-hạo trong nhơn-loại, thì đến hỏi về cô Nguyễn-thị-Hiền thì nên xem bộ "truyện Phật-tử Chánh-Tín" mới dày một cuốn gồm cả bộ có nhiều truyện tích vừa giải rõ vừa dễ nghe vừa lý-thú vừa là một bộ kinh, vừa là một bộ truyện, văn-chương rất gom-gió êm thấm. Gởi mandat là 1$10. Huộc mua cách lãnh hóa giao ngân.

Mạn-ngữ liên-lạc do nơi
Mme ĐOÀN-TRUNG-CÒN,
49 rue Lagrandière — SAIGON

Vận quốc Tiết-kiệm hội

(Vận-quốc trừ sức Hội)

HỘI NẶC DANH PHÁP ĐỂ HIỆP VỐN
Tư bổn của hội 65.000 lượng (1/2 đồng rồi)
2.000.000 quan phật lăng (4/4 đồng rồi)

Tiền dự trữ cái năm 1928 là 28.740.185.97

QUẢN-LÝ CÔI ĐỒNG-PHÁP,
25 đường Guynemer — Saigon
Téléphone 571

HỘI CÁC VỀ TIẾT-KIỆM LẠI

XỔ SỐ LẦN THỨ 27

Ngày 28 Déc. 1929; série n° 1216 được ra
Hai vé Tiết Kiệm $ 500 thuộc về série 1216 được bởi lại theo như giá tư bổn mình để là :

NĂM TRĂM ĐỒNG

Mới vé của ông Diệp Dong ở tại Mytho.

Vé thứ nhì của cô Phùng-Niên ở tại Mytho.

Xổ số kỳ tới nhằm ngày thứ ba 28 Janvier 1930, 3 giờ chiều tại phòng làm việc của hội, 25 đường Guynemer — Saigon

Ai muốn lấy vé Tiết-Kiệm của bội lại tại mấy người Courriers hay là Agents của hội, hoặc đến phòng viết Quản lý Đông pháp số 25 đường Guynemer. Saigon.

Có một cuốn sổ sắt nghe rành, sẽ nói người nào hết.

Lời rao cho đồng-bào mua xe hơi tại các hãng

Khi nào Qui ngài mua một cái xe hơi, hoặc mua mất hoặc mua chịu, Qui-ngài đã quyền bảo kê xe hơi của Qui-ngài tại hãng bảo kê nào của Qui-ngài vừa ý hơn hoặc vì Qui-ngài là cổ-động của hãng bảo kê ấy, hoặc vì hãng bảo kê ấy làm giá rẻ hơn và bồi thường mau hơn, vân vân.

Đừng cho ai can dự vào việc bảo kê xe hơi của qui ngài, vì họ can dự vào đặng thủ lợi, lợi cho họ mà hại cho mình.

Việt-nam Công-ty bảo hiểm xe hơi *(56, đường Pellerin, Saigon) sẵng lòng chỉ vẽ cho qui ngài về việc bảo kê xe hơi.*

0$50

1 dia hát còn mới nguyên hiệu **Pathé**.

Vì gần tết Annam nên sụt giá. Giá tiền **Rọi** *và* **Vẻ Hình.**

Dài 5 ngang 3 tấc tây màu đen.

Nưa người	4$00
Nguyên người	8 00
0m50 x 0m60 ưa người	6$00
id. nguyên người	8 00

Muốn cho mau gởi xin vẽ thơ thương nghị.

Mandat và thơ đề cho :
M. ĐỖ-NHƯ-DƯƠNG
47, Colone Grimaud
phía trước Chợ mới Saigon

Dịp tốt

Phải t n thật

Lòng nầy ai mua hột xoàn tôi sẽ bớt giá rẻ hơn hết thảy : Tại sao tôi bán rẻ hơn hết được ?

1° Là vì tôi lấn chủ lấy mình không dưới quyền ai không ăn hụt hổng của ai mà phải bán cao giá.

2° Tôi đã buôn bán lâu, nay muốn bán vốn hoặc lỗ chút đỉnh đặng lấy vốn lại hầu an dưỡng.

3° Tôi là người từng trải hột xoàn, nên mua lừa lọc hột tốt mà giá vốn cẻ lẻ phải nói hơn ai. Vả lại tôi là người Annam, tánh rộng rải không ưa ăn hớt dơi quỷ kia hay siết hộng.

Vậy ai mấy lẻ ấy tôi dám chắc không ai sẻ bán rẻ hơn tôi được vậy.

Na kính mời
Fra-çois SỰ.
Nghệ-viên thương-mãi.
Nghiệp-ăn thương Nghị-viên Bổ-ủ nhà,
68 Bd Bonnard. — SAIGON

NHÀ NGỦ MỚI MÀ CHỦ CỦ
Biệu là :
Tam-kỳ Khách-lầu
ở đường Boulevard Galliéni
số 11-13-15-17-23-29, SAIGON
Téléphone N° 776

Chỗ nầy là nơi đường lớn có xe điện ra vô Saigon và Cholon ngan nhà ga Mytho, Biênhoa và gần Chợ-mới Saigon lấy làm cận tiện cho qui khách lắm.

Mới phòng rộng-lớn đủ có phòng tắm, cầu tiêu riêng trong phòng.

Chủ nhơn :
HUỲNH-HUỆ-KÝ

DẦU "CRESYL" THIỆT
và sự hiệu nghiệm chắc chắn đã thử theo cách bác học, thì có một mình làm được :
CRESYL-JEYES
ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT MÙI HÔI HAM
PHÒNG NGỪA BỊNH OAN lịch-nghiệm thời, những là bịnh giáp-mới, thiên-thời, tả-chẩn, ôn dịch thảo vậy.
THIỆT HỮU ÍCH trong vệ sanh đi, để dùng qua rửa nhà cửa hầm đọc-mo, để trong đồng hồ, thì hay lắm vậy cho khỏi bị cuốc.
CHỨNG CỚ CHI LINH NGHIỆM BẰNG mà trừ các vật thú độc trong vệ sanh, bằng, bổ chất, giun sán, rắn nhện nhơn-hoàn.
Có một mình bán chỉ có "CRESYL-JEYES" đóng trong ve nhỏ hiệu nhãn mà thôi.
MẤY ĐƯỜNG GIẢ MẠO CHỚ LẦM MUA VÌ MẤT TIỀN "CRESYL-JEYES"

TẠI HÀNG ĐẠI-ÍCH
29, đại lộ Tổng-đốc-Phương à Cholon

Là hàng có danh trữ nhiều hiệu xe máy kiểu kiểm thời, xe đủ màu rất đẹp và bán đủ đồ phụ tùng xe máy giá phải chẳng và hiệu-lực làm Đại-Lý hiệu đèn manchon hiệu **Sucesès**. *đủ kiểu dùng bằng dầu sống sức sáng 150 bougies và hiệu đèn* **Condé** *treo và để bàn sức sáng 120 bougies dùng bằng dầu sáng. Xin cho quí vị lưu ý rất cám ơn.*

Bán sỉ và bán lẻ.

Chỉ nhơn kính cáo.

Feuilleton n° 20 — *De 3 Janv. 1929*

KỲ ÁN TÙNG ĐÀM

Bọn cường-gian ở Đồng tập-trận

HỒI THỨ V

Ai giết Thu-Hà ?

(Tiếp theo)

Đứng đợi tới chiều giờ, thật không xe, Thu Hà đói bụng chưng nào, lăm-băm chửng nấy. Người đón ông thấy vậy, chùm-chìm cười, rồi lết lại làm quen mà hỏi nữa : « Cô về đâu ? »

Thu-Hà : « Tôi về Tân-định. »

Dứt lời, có xe không chạy ngang, người đón-ông kêu xe ngừng lại, rồi hỏi : « Cô lên xe về Tân-định, tôi đưa cô về ? »

Thu-Hà muốn lắm, song lòng nghi-ngại, nên đón dẫn.

Người đón-ông : « Không sao. Cô vật ngại ; tôi chẳng phải kẻ gian người quấy đâu. Tôi dư biết phận tôi là đón ông, phận cô là đón bà con-gái, tôi chẳng dám đều chi vô-lễ cho nhọc lòng cô. Vả lại chừng nầy ông chưa phải khuya, đàng sá hãy còn thiên-hạ lại qua nườm-nượp. »

Thu Hà nghe lời đón-ông dành hẳn-hỏi, bớt nghi nên chịu lên xe về Tân-định. Xe chạy, người đón-ông hỏi : « Cô về đàng nào, xóm nào ? »

Thu-Hà : « Tôi về xóm gần Cầu-Kiệu. »

Người đón-ông nói với xa-phu : « Nghe không xa-phu ? »

Xa-phu : « Dạ thưa nghe, gần Cầu-Kiệu. »

Người đón-ông xây lại Thu-Hà : « Cô đã cơm-nước gì chưa ? Như chưa, xin về lẻ mới có chàng tôi đóng bữa ? »

Thu-Hà : « Tôi chưa ăn, song tôi phải về, kẻo mẹ tôi chờ đợi. »

Người đón-ông : Ủa, nói vậy cô còn mẹ ! Thế thì cô ở chung với cha mẹ anh em nữa chi ?

Thu Hà : Không. tôi ở một mình ; song cơn nhà lương thiện làm ăn, tự chất phi-phong phải đối bày như vậy.

Người đón-ông : « Không mẹ cùng buộc mình nói cớ nữa sao ? »

Thu Hà : Phải, không cớ nên phải đối bày rằng cớ. chi như cớ mẹ ở nhà thật, thì hà cần nói đối với ai.

Người đón-ông : « Vậy thì không mấy khi, cô nhậm lời, dùng cơm với tôi một bữa ?

Thu Hà : « Tại sao thầy muốn ép nài tôi ăn cơm với thầy ?

Người đón-ông : « Tại tôi thấy cô cũng là đi may, mà khác hơn mấy cô đi may kia nhiều lắm.

Thu Hà : « Thầy là ai ? Làm việc gì đâu ?

Người đón-ông : « Tôi là Tư-Chà, lính-kín. Tôi biết cô là Thu-Hà mà cô không biết tôi là Tư-Chà mới lạ. »

Nghe nói Tư-Chà lính kín, Thu Hà có ý nể vì gái mà ở một thân một mình, có sự ai khác hơn là lính kín với lính bắt con-gái. Nên ngồi ngẫn-ngơ giây phúc rồi đáp : « Thôi tôi cám ơn thầy, để khi khác. đêm nay tôi mắc.

Tư-Chà : « Mắc việc chi, cô có một mình mà gọi mắc. Vị tình dùng với tôi một bữa, kẻo không mấy khi tôi mới.

Thu-Hà : « Tư ý. Mà thầy dùng bữa ở đâu ? Quán nào hay là nhà-hàng nào ?

Tư-Chà : « Có muốn ăn đâu ? Có thường dùng bữa ở đâu ?

Thu-Hà : « Thường bữa tôi ăn tại nhà-hàng C. P. rồi tối tôi về nhà ăn. Chưa có ăn tối quán nào ở Tân-định hay lắm nào hòng biết.

Tư-Chà : « Vậy thì, đã về Tân-định, thì ăn Tân-định. Ăn quán ở đường Mayer có khi khá hơn. »

Xe tới gần Cầu-kiệu ngừng. Thu-Hà nói với Tư-Chà : « Thầy ghé nhà chơi cho biết rồi sẻ đi xuống quán. »

Tư-Chà theo Thu-Hà xuống xe, vô cửa. Thấy nhà chưng dọn hẳn-hòi, khen Thu Hà là tay lịch lãm. »

Thu-Hà cười rồi thăm nói : « Để dọ con voi nầy xuống hầm quật khỏi nó chơi ! »

Thăm nói vậy rồi, nàng vào phòng thay đồ, trang điểm hẳn-hòi, coi dẹp như tiên-nữ. Đoạn-bà con gái những tay sắc-sảo có tiếng, thấy nàng, mặt cũng xanh-ri.

Mới Tư-Chà bước ra nàng khóa cửa, lên xe.

Tới quán đường Mayer xe ngừng, Tư-Chà trả tiền xe rồi vào quán. Tên đánh xe chạy theo.

« Bẩm thầy, đi nầy ở ở cũng lâu lại xa, thầy trả có hai cắt không đầy một « cuốt ». Thầy biết một cuốt xe-kiếu hai cắt rưỡi chớ không phải là hai cắt.

Tư-Chà : « Thôi mầy ! Bộ mầy không biết tao là ai hay sao ? Lẻ gì tao không trả tiền, mà tao trả cho hai cắt là phước của mầy đó cho !

(Mai tiếp)

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân № 145 Cantion. — Chỗ trữ bán Rue de Cantion № 47 Cholon
Tiệm ngành Rue de Praire № 96 Phnom-Penh.

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thuốc thuốc này đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi bảo không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thanh suy cũng bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cũng mạnh nước và bền chặt gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên là phải gấp mà lo sắm cho hết sức chớ nên chậm trễ phải lo vững bền khí huyết cho lắm, mới đây trong hộ-giới của ông mang muôn việc công phải tấy sự chắc làm gốc. Vậy thì có thứ thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU là thứ rất bổ huyết của con người và thêm sức mạnh trong thân thể. Công ví như tấm kiếm hai sức mới dùng thuốc nầy.

Người lớn sức đa mặt như giấy thì khí chất phần huyết đã hư rồi vậy uống luôn thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU bảy bữa thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khi chưa uống thuốc nặn tay thì lấy kim chỉ trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sẽ máu thì sao rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chỉ mấy nhiêu, rán giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi còn dùng được lâu thì mập hơn khi chưa uống thuốc. còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nữa cân, còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một tấm cân tạ hỏi coi nếu người dường nào đến khi uống thuốc hãy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm thử vật ấy gio lên như không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ thì muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phần thì cũng có ích hoặc nói đến 3, 4 gio không nhàm mà rất vui và vậy thì phải hiểu thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU rất hay và quí báu là dường nào.

Còn người huyết hư nước đi ra không được nên đàn dường thì mệt, uống thuốc nầy rất chừng một tháng rồi chạy đến một đàn dường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như làm đàn dục thấy quá thị lạn thận đã kém suy thì thêm người lớn, nếu uống thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU nầy bảy bữa thì thêm tinh thần [illegible] thì lực thập phần kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ lạn thêm vậy là nhầy lại và lm hơi tinh khí khi nhỏ [illegible] những chứng bịnh nói trên đó đó [illegible] uống thuốc nầy sẽ nên hay ngày thì người vô có sửa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đàn bà đường giáp tháng khi kinh, khi dợt, khi trước khi sau, làm đau bụng hoặc ra nhiều làm bàng không đợt, uống luôn một tháng thì huyết sẽ lại trở đều trở về đúng ngày không đau bụng nữa uống luôn mỗi tháng chẳng bỏ trừ sợ những đều nói đó đâu làm chứng rõ thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU thêm phần huyết rất bổ là dường nào.

Thường khi con nít sổ mũi sửa thì ngủ tiêu nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng rõ biết bịnh, ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh con tích công bởi đó mà ra, như con là tại ta tưởng đến năm tuổi nó đã ăn rồi phải cho uống thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU i muốn cả-phu mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng bị có bịnh chi khác như khi còn nhỏ mắc đều đó đến giờ nó không hay đau đớn.

Một người đờn-bà đường kinh đang hoặc thì trữ khí sọn hay làm đau bụng uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại và đều thui, còn những đờn-bà có thai, uống thường tới khi sanh đẻ mau mắng về sức có mạnh, lại ngày sau đứa con lớn công ít bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì nó sẽ nên con người đờn-bà trở nên tốt cho con nữ bị hư nhiều nó phải mạnh mẽ, còn người đờn bà huyết khí hư thì sanh rất buồn là tưởng lại, càng bổ chẳng bằng lớn, khéo khẩn trong mình vô nên chẳng bịnh đã nói trên uống liều trở đặng hết.

Còn người tuổi trẻ ngồi lớn thiên về ngồi học thiên suy làm hao việc đàng dục khí huyết hao hớn sanh ra đi mặt vàng hay xây xẩm tối tăm đau lưng lòng đau gối tay chưa yếu đuối phải lớn tho mạnh về sức có mạnh, lại ngày sau đứa con lớn công ít bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết mặt thông thi mệ mày trở nên tươi tốt về lâu lâu sẽ nên người và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng liều hết.

Một người học binh kia phải bị lỗ lăng quá độ thì thay huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng dùng thuốc nầy thì thêm huyết trở nên mạnh mẽ và khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối bảy đặng thuốc nầy thì lự nhiên lên xanh và rất đau lại, có sức mạnh đa thịt nhiều đặng thường ngày thêm sức giá trở nên tươi.

Vậy người quí chí khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối bảy đặng thuốc nầy thì lự nhiên lên xanh và rất đau lại, có sức mạnh đa thịt nhiều đặng thường ngày thêm sức giá trở nên tươi.

CÁCH DÙNG: Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, buộc ăn rồi mỗi lần i muốn ăn cơm, vậy thuốc nước ấm lạnh mà uống.

Giá mỗi ve nhỏ . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Ty-sĩ VI-TỶ

LẦN TÊN MÚI ĐẠN

7 tác-giả: TRẦN-QUANG-TƯỜNG
Giữ bản quyền

XV. — Vào nơi tử địa

(Tiếp theo)

Bầm nhạc lại đứng gần bên ông Lê-chánh-Tăng, ông liền bẻu Bầm lại mở tử sắt ra, lấm nhắc ra ngoài đứng, ông đưa 2 cây súng cho Bầm rồi nhỏ nhỏ vào tai Bầm dặng ổ sốt hay sao mà đi gần cửa, Bầm bèn lại bàn !

Ở trong nhà bếp ra bỏ phát súng nhưng hai người đã đi xa. Lão Hanade bắn hụt 2 người thì giận lắm nên nói : Cái quân trộm nào dám thật là can lắm, thế nhà ta mà vô chỗ ... Ông lại dạy lại mà rầy mấy đứa ở rằng : bọn bây chết hết hay sao mà ăn trộm vô bắn không hay ?

— Dạ chúng tôi chẳng nghe thấy chi hết.

— Vậy chớ thằng mang mặt nạ nó đi ngã nào.

— Dạ in là nó ở trên lầu mà xuống.

Lão Hanade nghe vậy thì giựt mình mà hỏi : bây chắc thằng đó ở trên lầu đi xuống không ?

— Dạ tôi nghĩ vậy chớ không dám chắc. Y tôi e cho ông xuống rồi ông quơ nhằm mấy chai rượu rớt đi cho nên cái thằng ấy mới leo lên mà rớp chớ gì.

Lão Hanade nghe vậy thì mới yên lòng.

Qua ngày sau ông Lê-chánh-Tăng dạy 1 cái thiệp đến lão Hanade gởi lại như vầy :

J. Hanade.
Propriétaire,
12 Rue Gallieni.

Thưa Ngài,

Tôi được nghe danh ngài đã lâu, nhưng tôi chưa được biết mặt ngài. Vậy tôi xin mời ngài chiều nay tôi đặng rượu với tôi chơi, tôi có ý muốn được quen với ngài.

Xin ngài chớ từ.
J. HANADA.

Ông Lê-chánh-Tăng coi coi thiệp rồi lấy viết mà trả lời cho lão Hanade hay rằng chiều ông sẽ lại nhà chơi. Ông trả lời rồi lại lấy giấy mà viết 1 cái thơ cho ông Morel mà dặn đủ các việc.

Đồng hồ vừa gõ 4 giờ thì Bầm đã đem xe ra rồi ông Lê-chánh-Tăng mình mặc bộ đồ đi dạo, tay cầm canne, đội nón rỉ mão chầu rồi mà bước lên xe. Bầm mở máy xe chạy vài vòng thì đã tới nhà lão Hanade. Xe mới vừa dừng lại thì ông Lê-chánh-Tăng bước xuống. Lão Hanade nay tuổi đã 40, người coi mạnh dạn, 2 hàm râu ria chổi xung vòng. Vô nhà rồi nhà khá là 40-50 người, lão Hanade mới nói : Tôi có đọc như báo, nói tôi đang bị qui danh. Cũng nhờ đó mà tôi mới biết tài ngài.

Di có gì đâu mà ngài gọi quá.

— Như ngài vậy mới là tài chớ. Như hôm ở Bouliên đó. Một mình ngài mà ngài hạ nổi ba thằng ăn trộm. Lúc tôi về trên nầy ngài lại còn nỡ trốc được rầm đứa nữa. Như vậy chưa tài chớ còn sao nữa.

— Dạ không, cái đó là rủi may chớ tôi, mà lại cái rủi cho quân gian, chớ nên khiến tôi mới bỏ được bọn nó, chớ tôi mà có tài gì.

Hai người ngồi nói chuyện giải lâu thì lão Hanade lại mời ông Lê-chánh-Tăng lên lầu mà coi đồ xưa ông rất vui lòng mà đi. Lão Hanade đi trước, ông Lê-chánh-Tăng theo sau. Trên lầu có 4 cái tủ kiến chưng đồ các món đồ qui báu. Ông Lê-chánh-Tăng còn đương dạy mặt vô tủ mà coi thì lão Hanade đi lại đóng vách mé nơi 1 cái máy ra. Nhưng lão vừa vặn ốc thì nghe tiếng chuông reo lên. Lão giựt mình liền dạy là mà nó với ông Lê-chánh-Tăng : X ngài mới dây cho phép tôi sang phòng bên cạnh giây lát.

— Được mà ngài cứ đi đi.

Lão Hanade mở cửa phòng vô rồi đó gài lại bàn lấy ống nói mà nghe : allô !

— Allô ! ai đó.

— R 4

Phải tập tức thì lão già đã ra ở ngoài đường có 3 người lính sắt thám mang súng đi qua đi lại đó.

Lão Hanade nghe vậy thì xanh mặt với tay lấy cây đờm ra đường thì 3 ông sở mật thám mang súng sáu đi tới đi lui. Lão thở ra rồi để ống nói xuống rồi đi ra phòng mà ra thì thấy ông Lê-chánh-Tăng còn đang mê mải trước mấy cái tủ đồ xưa. Lão Hanade liền giả bộ tươi cười mà rói : Chà ! bộ ngài cũng ưa đồ xưa lắm sao ?

— Dạ phải, tôi mê đồ xưa lắm. Vậy ngài còn món nào qui nữa cho tôi coi chơi.

— Tôi có mấy món đó mà thôi, vậy thì mời ngài xuống dưới bắt buổ chơi.

(Mai tiếp)

Làm mồi cho bịnh

Người mà dạ dầy đã hư và tiêu-hóa không được tốt thì thực là cái mồi cho bịnh hoạn. Vì làm sao ? Vì rằng ăn không đủ và vì ăn vào không tiêu, cho nên kém huyết, hao mòn rồi sau sinh ra bịnh suy nhược, nhược người, thực là một điều nên sợ. May thay lại có thuốc Pilules Pink để cứu vớt những người ấy. Thuốc nầy làm đánh đau bụng, làm cho tiêu hóa đến hòa và người ốm lại ăn biết ngon. Pilules Pink lại còn bổ trí cho huyết được tốt và bổ cả cho nẫu nữa.

Ông Pierre Bousalgues, ở Barri về tỉnh Miers có viết giấy rằng :

« Thực là nhờ Pilules Pink mà tôi lại được mạnh mẽ như thường. Nay tôi không đau dạ dầy và không đánh trống ngực như trước nữa. Hiện hãy giờ tôi thấy trong mình khoan khoái và làm ăn chăm chỉ không nào như trước nữa. »

Thuốc Pilules Pink thực là một món thuốc thần hiệu, chữa các bịnh do suy huyết và do suy nẫu mà ra thì thực không gì bằng.

Bán ở các hiệu thuốc.

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-đốc-Phương, số 56 Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu : MICHELIN
DẦU SÁNG DẦU NHỚT đủ hiệu
Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các quí ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.
Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

J'offre aux Lecteurs et Lectrices
la possibilité de faire agrandir
LEURS PORTRAITS DE FAMILLE
Il suffit d'envoyer une photo, soit individuelle ou groupe sur laquel on spécifiera la personalité à M. P. FLAMENT, artiste-portraitiste, 81, r. Ordener, Paris (18e), qui vous retournera, avec l'exemplaire intact, un agrandissement garanti. Vous êtes prévenus que, pour ces agrandissements parfaits, nets et ressemblants, les moins chers de tout Paris.
Ma devise est : Travail, Loyauté, Honnêteté.

RƯỢU PIPPERMINT
ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU
GET!
Rượu nầy nồng mát khan tiếng và tiêu
Làm bằng cường tinh anh.
BÀ CHÚA NHỮNG CRÈMES BẠT-HẢI
Pha lộn với nước, rượu Bạt-hải Pippermint nồng lấy làm mát mẻ lắm.
Hãy coi ra từ năm 1796 thì có GET FRERES
à Thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

TIỆM BÁN KIẾN CON-MẮT
MY-KHOUAN
251, Rue des Marins — CHOLON
Ngang ga xe Điện giữa Chợ-lớn

Nơi làm Đại-Lý : Tiệm Khai-Minh, 30 Rue de la Porte-à-Pnompenh

Có máy Điện-khí để coi con mắt trước khi lự kiến.
Có thợ chuyên-môn về khoa quang-học, chế các thứ kiế rất hạp con mắt.

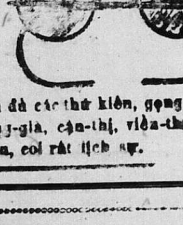

KIẾN HUÊ-KỲ RẤT LỊCH SỰ

Bán đủ các thứ kiến, gọng kiến, Huê-kỳ kiến đoạ-già, cận-thị, viễn-thị, vệ-sanh, đủ các màu, coi rất tịch sự.

DÂY BẦNG
Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây bầng (*rubannes*) cho viên-quan như Độc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thư liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá. Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
43, rue Lucien Mossard, SAIGON

BỆNH GIANG-MAI
Muốn chữa được khỏi nên dùng thuốc viên
COMPRIMÉS PEYRARD
Bán Khắp các hiệu thuốc

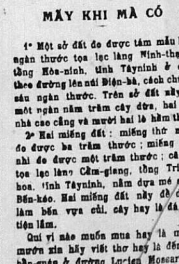

Xưởng chế-tạo
SPÉCIALITÉS PEYRARD d'ALGER
66, rue de Grisette, PARIS

CHRONOGRAPHE
DỤNG VỀ THỂ THAO CÓ COMPTEUR CHẠY 1/5e SAO VÀ COMPTEUR CHỈ PHÚT, KIM ĐỘI

TIỆM EBERHARD
CÓ BẢO KÊ
Giá thiệt rẻ.... 48$
Bán tại hàng : L. Caffort
127, đường Catinat -:- SAIGON

Bệnh đến sống sộc

Bệnh đi nhanh lắm, nếu ta chẳng nài, không chịu coi sóc đến thân thể thì khắc nào nhơn ta đi đón bệnh về. Thực vậy bệnh lớn là tích những bệnh nhỏ, những chứng khó chịu lần thường. Nếu lúc ấy dùng ngay thứ thuốc ai nấy đã biết tiếng như thuốc Pilules Pink, thì tránh khỏi được các bệnh nặng.

Làm sao cho máu thay đổi luôn và bảo giữ cũng sung tốc, bổ cho tinh thần, làm cho tiêu-hóa được đều hòa, bổ cho toàn thể, đó là các đặc tính của thuốc Pilules Pink, ai đã dùng qua cũng phải phục.

Cô Charlotte Blanchard ở Marmande có viết thư rằng : « Tôi viết thư nầy để thưa với ngài biết rằng tôi dùng Pilules Pink thực là được công-hiệu. Đã lâu nay tôi như đau và đau dạ dầy và càng ngày, càng yếu đi đến nỗi không làm gì được nữa. Tôi chỉ uống Pilules Pink mà các chứng bịnh tiêu tán hết, nay lại khỏe mạnh như thường. »

Pilules Pink là thuốc thần hiệu để chữa bịnh suy huyết, xanh xao, suy não (bao người) thiếu lực, đau đa dầy, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bệnh của trẻ con đang nhớn, đàn bà đứng tuổi và bịt kinh.

Bán ở khắp các hiệu thuốc.

HỠI NGƯỜI KÉM HUYẾT, BẠI DƯỠNG, KIỆT LỰC, NGƯỜI TRÍ NÃO SUY-ĐỒI,

Các người tiết lực, mất ăn, mất ngủ, đơn thân chẳng chọc, vì dầy mà lo nghĩ xa gần, không tìm thứng thuốc bổ sinh não. Trí lự-lực (trí nhớ) một ngày một giảm, đó tỏ ra rằng bộ não đã suy, nhưng mà còn có thể lấy bổ lại được, vậy nên uống ngay thuốc

ELIXIR ZIDAL
Của Bác-sỹ OMNÈS

Thứng thuốc mỹ-diệu nầy thì tốc khác thấy bổ thần kinh chóng yếu, ăn ngon ngủ sự rồi sức lực tăng lên tột phần.

Bác-sỹ SALLES, 11, Boul. de Strasbourg, PARIS
Có bán ở các hiệu Thuốc tây

YATRÈNE 105
Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ linh dược rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác
Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mạnh mẽ hết hồng hói,

Độc quyền trong cõi Đông-pháp
Pharmacie Prine pale L. SOLIRÈNE.
Ở ngang nhà hát tây Saigon,

MẤY KHI MÀ CÓ

1° Một sở đất đo được tám mẫu bảy ngàn thước tọa lạc làng Ninh-thạnh, tổng Hòa-ninh, tỉnh Tâyninh ở dựa theo đường lên núi Điện-bà, cách chừng sáu ngàn thước. Trên sở đất nầy có một ngàn năm trăm cây dừa, hai cái nhà cao cẳng và mười hai lò hầm than.

2° Hai miếng đất : miếng thứ nhứt đo được ba trăm thước ; miếng thứ nhì đo được một trăm thước ; cả hai tọa lạc làng Cẩm-giang, tổng Triệm-hoa, tỉnh Tâyninh, nằm dựa mé sông Bến-kéo. Hai miếng đất nầy để dùng làm bến vựa củi, cây hay là đá, thì tiện lắm.

Qui vị nào muốn mua hay là muốn mướn xin hãy viết thơ hay là đến tại bổn-quán ở đường Lucien Mossard n° 13 Saigon mà thương nghị.

Feuilleton n° 43

HIỆP NGHĨA TIỂU THUYẾT
俠義小說

Tiêu ngủ nghĩa
小五義

HỒI THỨ HAI MƯƠI MỐT

Từ-Khánh một mình cự sơn khấu, Tri-Hóa hạt phen giả đầu hàng.

(Tiếp theo)

Tương-Bình hỏi : « Ba đều gì đó, nếu theo được thì tôi ỷ theo chớ có lạ gì. »

Nguyên vì Liễu-Thanh chưa có định trước là 3 đều gì ; đều cứng bị Tương-Bình hỏi nặng, bèn thuận khẩu mà nói rằng : « Ta có theo với mấy anh em thì theo, mà đừng ai ép ta phải ra mắt Đại-nhân đa. »

Tương-Bình nói : « Đều thứ nhứt như vậy thì dễ làm ; tôi ỷ theo liền ; còn đều thứ hai thì sao ? »

Liễu-Thanh nói : « Còn đều thứ hai cũng chẳng khó chi cho lắm. »

Tương-Bình nói : « Thì lão cứ nói đi. »

Liễu-Thanh nói : « Ta đây vốn là người chánh trực, không chịu những lời ngoa-ngôn xảo-ngữ ; vả làm gì thì làm, chớ ta không chịu làm quan đa. »

Tương-Bình nói : « Dễ lắm, dễ lắm ; tôi cũng ỷ theo. Còn đều thứ ba thì sao nữa đó ? »

Liễu-Thanh nói : « Cũng chẳng khó chi cho lắm. »

Tương-Bình biết ỷ Liễu-Thanh chưa có sắp đặt sẵn trước ; nên cứ thúc hối hỏi rằng : « Còn đều thứ ba nữa thì thế nào, hãy nói phứt đi cho rồi thử coi kho hay là dễ đó. »

Liễu-Thanh bị Tương-Bình hỏi thúc tới mãi, thì điên đầu nhức óc, linh quỳnh trong lòng không biết chi mà nói. Lúc đương bần bỉ ẩu vùng nhớ ra được một chuyện rất khó cho người ta ; liền nói rằng : « Thằng Rồm, đều thứ ba nầy, ta chắc là mi không dám chịu rồi. »

Tương-Bình nói : « Thì lão cứ nói đi thử coi. »

Liễu-Thanh nói : « Ta có cây ria dài tó ; ở trên cằm tới ta đây, nếu mi làm sao mà ăn cắp được, thì ta theo mi mà ra liền ; bằng mà lấy không được thì thôi, mi hãy đi kiếm người khác cho được cao minh thì tốt hơn. »

Ai nấy nghe nói như vậy thì biết là va muốn kiếm chuyện để làm khó cho người ta chơi. Ai ngờ là Tương-Bình lại nói rằng : « Đều nầy là việc gì cà, chớ việc đó mà khó khăn gì ; đâu nà ? Lão hãy rút cây ria xuống cho tôi xem tử. »

Liễu-Thanh liền rút cây ria xuống, trao cho Tương-Bình xem. Tương-Bình xem kỹ lưỡng rồi trả lại cho Liễu-Thanh và hỏi rằng : « Như tôi lấy trộm được cây ria của lão rồi mà lão không ra theo tôi, thì lão mới liệu làm sao ? »

Liễu-Thanh nói : « Nếu mi lấy được rồi mà ta không ra thì ta là đàn bà. »

Tương-Bình nói : « Tôi đây cũng vậy, nếu tôi lấy trộm không được, mà tôi còn ép lão ra, thì tôi cũng nên lấy phấn với yên chi mà thoa mặt vậy. »

Liễu-Thanh nói : « Chúng ta một lời đã định, chẳng ai được ăn năn. »

Ai nấy thảy đều vỗ tay khen phải. Tương-Bình nói : « Nầy lão Liễu, lão phải hẹn ngày giờ cho biết lâu mau buồn cấp chớ. »

Liễu-Thanh nói : « Ta hẹn cho mi ba ngày ba đêm. »

Tương-Bình nói : « Nhiều lắm ! lâu quá !! »

Liễu-Thanh nói : « Hai ngày hai đêm, được không ? »

Tương-Bình nói : « Cũng còn nhiều lắm. »

Liễu-Thanh nói : « Vậy mi muốn bao lâu, mi cứ nói lấy. »

Tương-Bình nói : « Để tôi làm việc cho lão, nghĩa là tôi lấy rồi tôi trả lại lão cho. »

Liễu-Thanh không tin, bèn nói rằng : « Nói cho có cà ! Chớ đừng giả ngộ làm gì. »

Tương-Bình nói : « Vừa lấy đi vừa trả lại, nội trong một giờ, lâu hay không lâu ? »

Liễu-Thanh nói : « Không lâu.

Tương-Bình lại hỏi : « Tôi với lão nói chuyện nầy giờ đây ước có một giờ hay không ? »

Liễu-Thanh nói : « Ta không nhớ mà tính được. »

Tương-Bình nói : « Đều tôi hỏi lão mà chơi vậy, chớ chỗ nầy không phải chỗ lấy trộm cây ria ấy đâu, tôi rủ lấy là lúc nào lão về nhà lão rồi kia, chừng ấy tôi sẽ đến nhà lão mà lấy mới hay. »

Hai người đang nói giỡn ca. Tri Hóa bèn nói với mấy anh em rằng : « Người ấy có một cái bao rộng miệng, cuốc xuống đây chạy gì đi hết ; vậy thì anh em ta phải hồi mượn đồ ấy đặng có lấy cái Nữ-đệ, đem về chôn cất cho tử tế. *(Mai tiếp)*

VIN
TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF
Vệ-sanh TỬU của *Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng hễ tuổi con khí lực suy giảm mỗi tháng ngày muốn đề thần-minh, bổ uống rượu nầy vô, thì ăn đặng cơm lớn thêm đặng, một mảng tươi tốt coi như trẻ, lại mãng hơn xưa.

Còn con mắt kém nhược, tóc bạc mất mảnh, có lượt bạch, có chỗ, nhưng hễ bổ tâm tinh thần, bổ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm hội, da mặt đỏ nàng, tinh thần trán hiện.

Giới thiệu và là ba đồng bọn

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Mac... số 19-192 Cholon.

Dépôt : P... Franco-Chinois ... (Tiếp Haute-Garonne)

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc diện khô-khan, suy kém, mắt cả tinh-thần của trẻ mày xanh.

Dùng CRÈME hiệu SIMON

CRÈME SIMON
PARIS

vẫn giữ da mặt được thắm tươi, diệu-mềm, im-mướt.

Tuổi tuy già chớ sắc mặt giữ đủ tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Theo vào nâng đã chẳng ăn mà nọc độc của các con vi trùng chích đều phải tan mất.

Phấn và Xà-bông hiệu : SIMON.

Một cuốn sách có ích
cho anh em ưa chơi banh tròn

Ông MINH-KHAI *là người có chơn trong ban hát Tổng-cuộc thể-thảo Cholon mới xuất bản một cuốn sách nói về « Điều luật và tư cách chơi banh tròn ». Sách dày trên 50 trương, nói rõ đủ các luật lệ chơi banh, phân sự mỗi chiến tướng tư cách phải đối đãi thế nào, đều tỏ ra rất rành rẽ lại có vẽ hình phụ thêm để cắt nghĩa cho dễ hiểu.*

Thật là một cuốn sách chẳng phải có ích cho người chơi banh mà thôi, vị mỗ ưa xem đâu banh tròn cũng nên mua coi cho biết.

Đã bán tại nhà hội Tổng-cuộc Cholon số 232, Avenue Maréchal Joffre Cholon.

và tại Imprimerie de l'Union
13, rue Lucien Mossard — SAIGON
Giá mỗi cuốn ..... 0$40

Muốn chữa khỏi bệnh
Sốt-rét-cách-nhựt và bệnh
SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
nên uống thuốc
QUINOFORME
Thuốc-ống, Thuốc-viên và Thuốc-bánh
Chất hóa học độc-nhứt dùng ở trong các thuốc đặc Tây-phương
Gửi bán ở các hàng thuốc tây.
Laborat. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS

Nên biết thú vui chơi

Cho hay đời là khổ, mà khách ở đời là ngu. Kia trải bao năng dãi mưa dầu, sương tuyết những dài mài hao thân-thể. Sang giàu thì một vì trí-não, khó nghèo thì lại vất vả lâm-thân lời biết chăn phong-trần thế! lắm nỗi chua cay, ta tỏ-thà chi sự tử-dần sớm càng chung một cảnh.

Thế mà lạ thay ! Người đời chẳng ai là không lòng muốn sống ; biết sống đời là sống khỏe mà tuổi xuân kia cứ muốn mất còn xuân. Ấy tại vì đâu ? Ngoài chữ danh liền càng chữ lợi, mến phong-trần càng vị thú vui chơi. Dầu biết câu sanh khổ sống sầu, cuộc vui cũng giả được ít nhiều mùi tê-tái lưỡi. Nhưng cuộc vui chơi có nhiều thứ : có thứ nhẹ mà có thứ thô, có thứ tuy không lợi về sự tiền tài, mà được lợi về phần trí-thức ; cũng có thứ hại-hư về phần cầu-cất mà lại sớn trụy-lạc đến não-can. Vậy thì nghề chơi cũng lắm công phu người ưa vui-thả phải biết lựa thứ vui cho lắm. Chơi sao cho ra người phong-nhã, chơi sao cho đáng mặt khách hào-lương.

Kia là cảnh Xuân-Trường đối ra Xuân-Hiệp ngày nay, thật là chánh một chốn vui chơi phải điệu. Cờ mạch nước trong veo vẫn-nổi, có cỏ cây nhành là xum-xê ; có quán nem lại còn có quán bán cơm tây, rượu đỏ kẻ mặc tình ăn với uống. Trời chiều gió đẩy-đưa xem mơn-mác, cảnh-sẻ rủng thật vẻ phong quang ; cả bốn mùa xuân hạ thu-đông, đều cũng vẫn một màu như tiết xuân mình mới Nên mới có cái tiếng kêu « Xuân-Trường » là chốn ấy, gồm hết trong nào khác cảnh trường xuân.

Vậy hỏi ai là khách thừa-lương nên biết chốn ấy là nơi vui cực-kỳ phong nhã thật. Muốn tắm mát thì có suối nước trong gần đó, hay muốn ăn muốn nằng thì cũng có sẵn đây. Nhan đa nên tìm đến chốn nầy !...

PHONG-LƯU

VẠN-HÒA

N° 88, Rue de Cocong — CHOLON

KÍNH CÁO :

Hiệu VẠN-HÒA *nhuộm nổi tiếng nhứt hạng tốt ở tại chợ* CHOLON.

Vải đã nhuộm « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trề, phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như các thứ vải nơi tiệm khác.

Bổn-hiệu có chở ra tận nhà thì vải đen đều để nhuộm hiệu : VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA và HIỆP-MẬU.

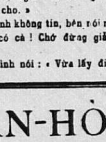

Bổ bổn-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng đip mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu đặng mà thả lợi về phần mình, vậy xin chư quí khách mua vải cần bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ các hiệu vải, coi hình chế nhơn của bổn-hiệu thì mới khỏi lầm hề gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon lắm

▶ — 2 con cá Kim-Ngư 3 màu.
▶ — 1 con cá Kim Ngư xanh.
▶ — Vạn-xuân-Long tứ-tiên.
▶ — Vạn-xuân-Long bươm bướm.
▶ — 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
▶ — Vạn-Hòa con gà trống.
▶ — Vạn-Hòa chiếc tàu.
▶ — Hiệp-Mậu con hiệp đua.

VẠN-HÒA Kính khải.

Téléphone : 702.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chế riêng cho mấy người nào ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một lynhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu :

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

Cừ trâm

Tại hàng tôi có trữ cừ trâm Tháp-Mười, Loại 2 và 3 thước và giá bán cũng thiệt rẻ.

Qui vị nào cần dùng xin hỏi :

M. TRƯƠNG-VĂN-BỀN
60, quai du Cambodge
CHOLON

Thuốc thần INJECTION PEYRAND

Thuốc thần nầy chế ra đã lâu mà công-nghiệm ra tinh-nghiệm mười các thứ khác.

Bệnh bịnh hoa, mới hay lâu điều khỏi cả.

Trong 212 người Arap thì 201 khỏi hẳn y như phỏi phước lại chắc các lương ỷ Alger.

Bán lại các nhà thuốc có danh tiếng

Hai quyển sách mới

Tại nhà in UNION ở đường Lacaze Renard số 13, có để bán hai quyển sách rất có giá-trị của ông Luật-Khoa Tân-sĩ Trần-văn-Liễu soạn bằng Pháp-văn.

1°— Luật Hương-hỏa và luật Việt-Nam.
Gia-Long và đời Lê.

2°— Luật-lệ sự hiếu-thảo đối luật Gia mới quyền : 2$00

ĐI TẾT

Trong các tổng làng ông nào muốn đi Tết các quan Tây Nam và bà con xin viết thơ cho hãng :

NGUYỄN-MINH-CHIẾU

25 72 đường Pellerin-Saigon — Dây-thép nói : 988

Và nhứt định trước muốn đi tết mấy chục đồng từ 10$ đến 100$ thì hãng tôi lập tức trả lời chỉ rõ thứ rượu nào xứng đáng đi biếu rồi sẽ gởi thùng tốt, sạch sẽ, gởi đến cho mấy ông hay là gởi cho người nào của các ông muốn đi biếu.

Hãng có đủ thứ rượu sâm banh, rượu mạnh, rượu chát tốt, bánh hộp, nhiều thứ tốt lạ và qui lắm. Tôi coi theo số tiền mà lựa đồ rồi gởi thơ trước, các ông chịu rồi sẽ gởi.

Tôi hứa chắc tôi sẽ lựa đồ qui báu cho các ông.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
Directeur-Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIỆT,
13, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

TIRAGE 1.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-ĐỊNH.

Feuilleton n° 29

Hiệp nghĩa tiểu-thuyết

Tiểu-kiểm-Hiệp

HỒI THỨ MƯỜI

Văn-kiệt đầu được mê Đào-tắc
Lệ-Hoa thiền lý tác lăng-nhơn

(Tiếp theo)

Bây giờ gà gáy lần đầu, chàng bảy sửa ăn cơm cho sớm, kẻ thấy rạng đông thời giáng thuyền tới Dương-phố, mua đủ thứ thuốc đem về, mau nghe? Gia-nhơn nghe rồi đạ rằn, bảo nhơn dọn cơm liền đó. Đào-các-Bình mở bọn ăn cơm. Bữa đó song thời thuốc độc phát ra, thầy trò cả nhà điên đe, kẻ lê nghẳng. người lê nghe. sẩn hàng năm sẻ phát mê, tới đông trong hác cửa ngó ra, cứ xô vô tức cười ha hả.

Kẻ đó trong nhà thanh vắng, tự ý tôi muốn làm sao thì làm, trước hết tôi tới chỗ mấy người sâm mê, xem xét trong mình họ đi cả, nhưng mấy người trợ trợ nằm đó, trong mình chẳng có vật gì, kẻ tới chạy tới căn phòng phía sau, lượm mấy chục xe thuốc độc gói lại, song rồi tôi gở trấp lấy lần nhựt-ký và lọ bằng nầu sách trong tất áo của tôi sẵn có cây đèn để trên bàn, tôi đem hai bằng nầy đốt phứt. Văn-Kiệt mới nói tôi đó, Cam-Bồ tập khẩu mà rằng: Trời ơi!... tôi đã bỉ-phương của Y.-trọng-Tài rồi, Sư-ấy lại có bỉ-phương của Đào-các-Bình nữa. chàng ta làm lắm như thế, kẻ ra Phong-sư (Phong-cư Nhơn) buồn giận bỏ chàng nào. Văn-Kiệt lại đặt hỏi: Sao vậy..... sao vậy? Cam-Bồ nói: Độc dược bỉ-phương cũng có sự lợi ích. Phong-sư đã giết lễ với tôi rồi, hai anh em ta sự gì cả hại, sao khỏi Phong-sư phải liu trách. Văn-Kiệt đáp lại rằng: Làm ơn..... làm ơn.... bởi vì gì kiến hạ bỏ, không nghĩ tới chỗ chí lý, nếu biết khỉn thời đem bỉ-phương về luôn thể, cần chi hiền cho Ngọt-ngon.

Cam-Bồ nói: Sự gì đã đi rồi rồi, chẳng cần nói nữa, tôi muốn biết sự Ngọt-phụng thôn từ đâu chí cuối, Sư-đệ cứ việc nói đi?

Văn-Kiệt đáp: Sau khi đệ tử phương xong việc, tôi mang sẻ thuốc độc nhẩy ra khỏi nhà, thẳng đường ở đàng tới Tiên-nhơn, gặp gỡ thuốc độc trong hang đá, vì sẻ sự thuốc độc bảo hạ, phải đem tới chỗ khuất tịch gầu đi, tới gặp thuốc độc đó rồi, lợ giáng tới nhà Đào-các-Bình một lần nữa, tôi thấy cả nhà uống mê mệt lính biết thầy tới họ tưởng mạng cả rồi, tôi bèn bay lên thanh-không, ý ông về Hoàng-nhà lớp tức.

Cam-Bồ nghe chuyện Bạch-phụng-thôn đã rồi chàng ta lại thuật chuyện Ngân-hạnh-đầu một ý dạ, Văn-Kiệt nói rằng mà mang rằng: Sướng quá... sướng quá.... Ôn-châu ba chỗ độc ác ngày nay chẳng còn chỗ nào, sự kết quả thế nầy, thì đa-bộ một biết danh Kiếm-hiệp, Phong-cô-Nhơn ngỏ bèn nghe nói, cũng để lời khen ngợi không cùng.

Ngày nọ Văn-vạn-Lý ngồi tại Công-đường, tiếp Bỉ-nữu phi báo tới huyện, rằng Bình-bộ đuợt ấn lại, ý ấn Đề-nguyệt-Hải và Bố-lộc Đường Văn-Lý truyền chém Đề-nguyệt-Hải tại Bình-trường, bèn dâu ba ngày bèn chợ lại truyền bắt Hồ lộc-Đường công lại, phát phải tại Hào-long-giang, hai tên phạm nầy bị giết bị đày, cả huyện đều vỗ tay mừng rỡ.

Il ngày chi đó, Tinh-phái phụng «Chỉ-dụ» tới Huyện-hành, Văn-Lý tiếp trước Tinh phái nào Công-đường, để chỉ-dụ trên thương-án, Tinh-phái bận trước phục từ tỉ, qui đọc chỉ-dụ như vầy:

« Văn-vạn-Lý Trí-huyện Vĩnh g'o, « biện trị tuyệt bo'ên đe đảng, ngoài « ra lại thân phục ấn-in, chẳng kể « sự nhọc nhằn, cứ như lời tình-hiến « tâu trình, hỏi Văn-Lý có công lao « đáng thưởng, bổ trước chẳng bị « giáng Trí-huyện, nay chuẩn tưởng « Tuần-đạo tại Ôn-châu, hễ tiếp chỉ « thời phế nhậm một khi không cần « phải vào Kinh bái gi'.. khâm thử.

Tinh-phái đọc chỉ-dụ rồi. Văn-Lý cúi dân tên hương-án bái mạng, trước « ủa huyện bảng có 7 tăng pháo, cuộc hoan hỉ biết chừng nào, bèn hại quan ước tới huyện chúc mừng, đều đã lời « Văn Phước» liền đó. Văn-Lý tới Thượng-quan từ 'o, thăng đường phó nhận Ôn-châu, Phong-cô-Nhơn và Văn-Kiệt tùng hành, ba người giáng tới Ôn-châu một lượt, đến thì Văn Lý đáo nhậm, tiến nhân mợ việc đã xong, nhân buổi thanh bằng không a'. Văn-Lý thời thác Phong-cô-Nhơn mà nói: Tôi vì sự cần hôn cho Văn-Kiệt nên rập Hiền đệ làm Bảng nhơn, thì trước Hiền-đệ đã hứa lời, nay phải tới Tăng giang cho gấp.

(Mai tiếp)

Đại-tiện táo-sáp sinh ra nhiều bệnh.
Nếu muốn chánh khoi, xin dùng :
thứ thuốc VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"

In theo dùng tờ dấy hiệu.

RẤT THẦN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT DỄ

Bán ở khắp các hàng bào-chế tây.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, *đường Pellerin.* — SAIGON

Tây-thép nói số 748 Tên dây-thép : CRÉDITARA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng bạc *Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi có kỳ-hạn (*Dépôts à terme fixe*) bằng bạc *Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Số nầy để cho người tiện lãng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới bữa rút ra.

— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tên thơ hay là bằng dây thép.

— Lãnh trả lợi-hàng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Vì cách thức cho vay, xin qui Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đủ bảo-chứng hiện tại đã.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào biết rõ về công việc Nhà-hàng hay là bán buôn.

HUỲNH-ĐÌNH KHIÊM, Phó-hàm, ở Gocông, *Đành-dự Hội-trưởng*,
TRẦN TRỊNH-TRẠCH ✿ Hội-đồng Hội-nghị-tư, ở Bạcliêu, *Phó Đành-dự Hội-trưởng*.
TRƯƠNG-TẤN-VỊ ✿ Phẩm-hàm ở Châudốc *Chánh Hội-trưởng, Bản Trị-sự*.
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Nghiệp-chủ, ở Saigon Quản-lý Banh-se*.

Phán-định Thơ-ki: P. LÊ-VĂN-GẤM

THUỐC HIỆU :

Capsules de Santal Salolé Thomas

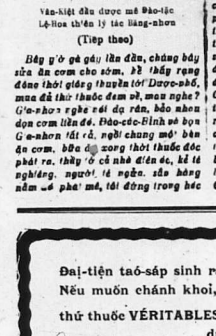

Khi trước ông Lương y HENDERCON có chế một thứ thuốc hiệu là Bông phương Thiên trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « TIMES BÁO » tháng Juin năm 1855 trương thứ 571, ông Lương y lấy có đăng một một bài Diễn thuyết như vầy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc COPAHU và CUBÈBE uống nó vô hại mà mọi thơm tho, dầu uống ban nhiều cũng không phạt tì uống nó rồi cái mủ nước dái phải khác xa, và trong vài ngày sẽ thấy hiệu nghiệm.

Thứ thuốc SALON các Y viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi-thủy, bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhứt vị SALOL vào trong SANTAL tinh, làm cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trị-lực lâu dường cũng là bổ dưỡng là trai tráng,

Thuốc nầy dễ uống lắm, hễ vào bụng rồi thì mau theo.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ lắm hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc Pharmacie Principale của ông L. SOLIRÈNE, là bác-sĩ Cờ-nhơn và nhứt hạng bào chế y sanh ngang nhà hát Tây, Saigon, có bán.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà nầy có hàn sẵn và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây :

Satin (lồ Tây), trắng và đủ màu; gồi nhuộm bên Pháp quốc, nên màu rất tươi, chịu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trở 4$,00 một thước tây.

Lục-soạn láng-châu, trắng, từ 3$,00 tới 3$,20 một thước tây.

Lục-quyến trắng, cạnh chỉ thiệt mịnh; từ 2$,90 tới 2$,80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rông bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m,80. — Giá 3$,20 một quản.

Lãnh đen (hạ làng đen huyền, không t-ẩ khôn; tẩ lông), khổ Bắc-thảo 6$,00 một quản.

Lãnh đen (hạ làng đen huyền không trở không tẩ lông) khổ trung 4$,50 một quản.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lựa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng hải, rất tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, đặt rất kỹ càng, đàng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là tiện nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn trí danh trong lục châu nên bổn hiệu kính lời cho chư qui khách hay, nếu ai muốn mua hết cây là nhiều tí, xin viết thơ cho hàng tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngót.

Nhà dệt LÊ PHÁT VĨNH.

Giờ tâm hầu kề. Bỏ lặng nắng chang chang :
Cuộc vui chơi nơi bãi biển Thoản bườm lướt ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẾ BÀI HẠT

Đường ấy thì BIẾT HẠO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm dấu tích !

Hãy đến lựa mua mua máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
Ở ngang nhà hát tây. — SAIGON.

Vui lòng đem để các bức ra cho chư tôn chọn lựa.

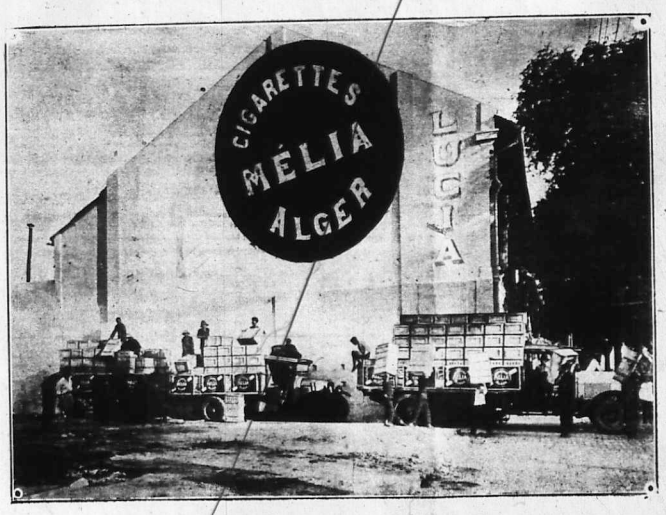

Thuốc điếu **MÉLIA** *là ngon hơn hết mùi vị đã thơm tho, hút không khó cổ nên ai cũng ưa.*

Đại-lý Độc-quyền :

Hãng L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

34, Boulevard Charner. — SAIGON

NAM-KỲ BỔN-QUỐC ĐỨC TRÍ THỂ DỤC HỘI

會育體智德國本圻南

THƯA NGÀI:

Nhơn dịp tết, xin mời ngài vui lòng vào hội **ĐỨC-TRÍ THỂ-DỤC** *cho thắng số Hội-viên, thì chúng tôi và đồng bang trong xứ đều mừng rỡ biết bao; vì nhờ số Hội-viên đông thì mỗi kỳ đại hội có đủ mặt đặng mà nghị-luận cho đình đạt về các cuộc tiến hóa trong mục đích của Hội, hầu thấy đặng em-cháu thi hành những ý-kiến của Hội ngõ hưởng phước theo thời-thế với người ta.*

Đã vậy Hội còn nhờ mỗi tháng có tiền của các Hội-viên đóng vào Hội đã dùng làm chi phí hằng ngày, thì lo chi các điều trong mục-đích của Hội mà không kết quả y như ý-kiến của Hội.

Trích lục về các điều trong mục-đích của Hội là:

1° Hội giúp tiền tá-trợ cho các Hội của người Nam-kỳ có phép quan lập ra, như mấy Hội phước-thiện, mấy Hội ái hữu, mấy Hội tương-trợ, mấy Hội thao luyện, với như là nhà Đông-Pháp Học-quán lại kinh đô Paris.

2° Hội lập một phòng-việc tại Saigon lãnh lo giấy tờ cho các học sanh sắp đi du học bên nước Pháp như là các trò sang qua ở nhà Đông pháp Học quán tại Paris, và lo chỉ người thông tin từ lễ cho cả gia tộc Annam biết mà lựa cho con nhỏ trong lúc đu học.

3° Hội cho tiền cứu-giúp cho các trò nghèo, chẳng ngại học trò trai hay là học trò gái, hầu theo nghề học cho cùng đường, hoặc học trong xứ hay là học bên Pháp cũng vậy.

4° Hội lập kho sách, cho thiên hạ tiện dùng hầu hiểu đặng sự-lý trong các nghề.

5° Còn chừng nào Việt-Nam Tổng-hội phủ lập rồi thì Hội Đức-Trí Thể Dục sẽ lo hành sự cho đặt kỳ sở-nguyện của đồng-bang ta.

Như ngài đành lòng vào Hội thì xin ngài viết thêm tên, chỗ ở và ký ên trong tờ xin vào hội sau nầy rồi gởi cho ông Hội trưởng Hội Đức Trí Thể Dục tại Saigon đường La Grandière, môn bài số 76, còn số tiền đậu tùy ý mỗi tháng 1 đồng bạc, hay là mỗi năm 12 đồng, thì xin ngài mua mandat nhà Thơ gởi theo một lượt cho ông Hội-trưởng càng qui lắm.

Chúng tôi ao-ước sao các ngài đều vào Hội Đức-Trí Thể-Dục cho sốt sắn, thì tiện bề cho chúng tôi lo cho mau kết-quả các điều trong mục-đích của Hội, hầu thấy đồng bang trong quê-hương đặng hưởng phước như các nước vậy.

Chúng tôi xin cảm ơn trước các ngài và chúc cho các ngài năm mới bình an quới thể và đặng phát đạt vinh hoa.

TRẦN-TRINH-TRẠCH, *Hội-trưởng,*
LƯU-VĂN-LANG, *Phó Hội-trưởng,*
HỒ-VĂN-KÍNH, *Phó Hội-trưởng,*
Bàn trị sự Hội Đức Trí Thể Dục,
76, đường La Grandière, SAIGON.
janvier 1929.

Nam-Kỳ Bổn-Quốc Đức-Trí-Thể dục Hội

(Có lời-nghị quán Thống-đốc phê ý)

TỜ XIN NHẬP-HỘI

Tôi ký tên dưới đây là: .....

Nghề: .....

Thuộc dân: .....

Nhà ở tại: .....

Đã có đọc các điều-lệ của Hội Đức-Trí-Thể dục, nay tôi xin nhập Hội theo hàng Hội-viên hành-sự và tôi chịu phục theo các điều lệ ấy.

Ngày..... tháng..... năm.....

Ký-tên:

Chú thích. — Người Annam thuộc dân Pháp, thuộc dân Quân-hạt hay là thuộc dân Bảo-hộ đều đặng nhập hội, miễn là không có tiền-án chi mà bị truất dân-quyền.

Điều thứ 16. — Các vị Hội-viên hành-sự phải đóng cho hội mỗi tháng là 1 đồng bạc

QUẢNG HÓA

Manufacture de Tabacs

NAM KỲ TRUNG - HUẾ YÊN - THẢO CÔNG - TY

21 à 224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng ... Nam minh quan cố. Bổn hãng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều để trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin ... ngài hạ cố cho chúng tôi tấn lộ chừng nào thì bổ ích cho quí hương mình chừng nấy.

HÃNG BẢO KÊ XE HƠI

ASSURANCE OVERSEA

N° 72 Rue Pellerin. — SAIGON
Téléphone N° 988
Adresse télégraphique:
OVERSEA-SAIGON

Quản-lý: Jacques Lê-văn-Đức

Bất kỳ xe gì cũng bảo kê hết: xe nhà, xe đua bổ hành và xe chở hàng. Muốn giá nào, tính rẻ răng được.

Bảo kê người ngồi trong đủ các thứ xe hơi: chủ xe, khách, bộ hành và chauffeur, từ 2$00 tới 10$00

Bảo kê: phố, nhà, tàu, và thơ mạng

Bảo kê người sợ bị tai nạn mà phải tàn tật hay là chết.
Giá rất rẻ mỗi năm đóng có từng đồng mà lãnh được bạc muôn

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông Tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên trọng nghiệm như thần, danh vang lừng lẫy trong người đều biết, các chứng ho đàng đến ắt hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng tảo đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng đặc nhứt vô nhị.

Chữ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều, nhỏ nặng, hụt huyết ho lao, ho lâu, ho nổi bị phong hàng, hơi thở nóng nẩy, phải sanh ho nhiều, tắc tiếng, lói tức, các bịnh nước lớn tuổi bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì dứng an khiến nó sự mạnh mẽ như thường. Ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hay bổ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư liệt trường có lòng hộ cố mua dùng, xin hãy nhớ kỹ kẻo lầm nhằm bị nhiều kẻ hiện ông Phật mập của bổn đường nơi cửa chứng mới kêu kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lòng nầy có bị nhiều kẻ chế thuốc bậy bạ, người làm hộp xe, toa, nhãn đồng bịch cầu bổn đường đem đi bán khắp lĩnh khắp làng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phế thần nầy vo chao thuốc trộn đều, mỗi ngày uống hốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 gói đồng bổ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn cà phê, chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến bổ bịnh thì thôi, ắt có một hồn uống rồi một hồn nghỉ hoài ra trễ bịnh sự khiến hiệu thuốc.

Bổi vo hộp giá lớn . . . . . 0$60
Bổi vo nhỏ giá lớn 0 30

Nhà họa chơn dung và sơn-thủy

Hiệu: **LA VIOLETTE**

Số 102 đường La Grandière gần Tòa-án

Lãnh vẽ sơn thủy đủ thứ. Họa chơn dung đủ kiểu. Vẽ bóa đồ nhà phố, lều đài kiểu sắn để lựa. Vẽ hình tiêu-huyết, bia sa-lo. Hình quảng-cáo v. v. rất tinh xảo.

Rọi hình ra lớn có đủ màu (màu dầu, màu nước màu đen và nâu).

Thầy đờn Annam thì dậu trường âm nhạc Tây ở Hanoi, dạy đờn violon, pandoline, và violoncelle. Giá rẻ không đâu bì kịp.

Xin đồng-bào chiếu cố, giúp chúng tôi trong trường mỹ-nghệ.

Bản định giá không đổi

SƠN-THỦY

THƯỚC TẤC	SAUCE Màu đen-nhựa	AQUARELLES Màu nước	PASTELS Phấn màu	PEINTURE Màu dầu
41×27.....	3 đồng	7 đồng	7 đồng	7 đồng
46×33.....	4 —	9 —	9 —	15 —
65×50.....	6 —	13 —	13 —	16 —
81×60.....	8 —	16 —	16 —	17 —
100×65.....		20 —		24 —
116×73.....		25 —		30 —
130×81.....				38 —
146×89.....				44 —
147×97.....				44 —
196×97.....				60 —

Họa chơn dung coi theo hình chụp

	THƯỚC TẤC	SAUCE Màu đen nhựa	AQUARELLES Màu nước	PASTELS Phấn màu	PEINTURE Màu dầu
Người	41×33.....	5 đồng	8 đồng	8 đồng	10 đồng
nhỏ	46×38.....	6 —	9 —	9 —	13 —
	55×46.....	7 —		12 —	15 —
	61×50.....	8 —		15 —	17 —
Người	61×50.....	12 —			21 —
lớn	65×54.....	15 —			26 —
	81×66.....	23 —			36 —
	92×73.....	26 —			46 —
	100×81.....	30 —			56 —
	116×89.....	35 —			62 —
	130×97.....				70 —
	146×114.....				76 —
	162×130.....				86 —
	188×130.....				96 —

« LA VIOLETTE »
102, Rue La Grandière SAIGON
Cửa hàng

TÂY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ BÁN RẺ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ ...

Gửi mail thăng cho ta: ...

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAÏQUES
Maison Fondée en 1900
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

Dây-thép tắt tắc: *(Adresse télégraphique:)* MARAGNE. — SAIGON

VÔ RA THONG THẢ
hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô ma.